

بسم الله الرحمن الرحيم

موضوع :

آتومی رحم

بیمارستان رستمانی

بخش زنان

خرداد ماه ۱۴۰۳

آتومی رحم چگونه درمان می شود؟

آتومی رحم یک وضعیت اورژانسی است و نیاز به اقدام سریع تیم مراقبت های بهداشتی دارد. هدف از درمان توقف هر چه سریعتر خونریزی و جایگزینی خون یا مایعات از دست رفته است. حتی پس از کنترل خونریزی، ممکن است به تزریق خون یا مایعات داخل وریدی برای جایگزینی آن چه از دست رفته است نیاز باشد.

درمان پزشکی اولیه

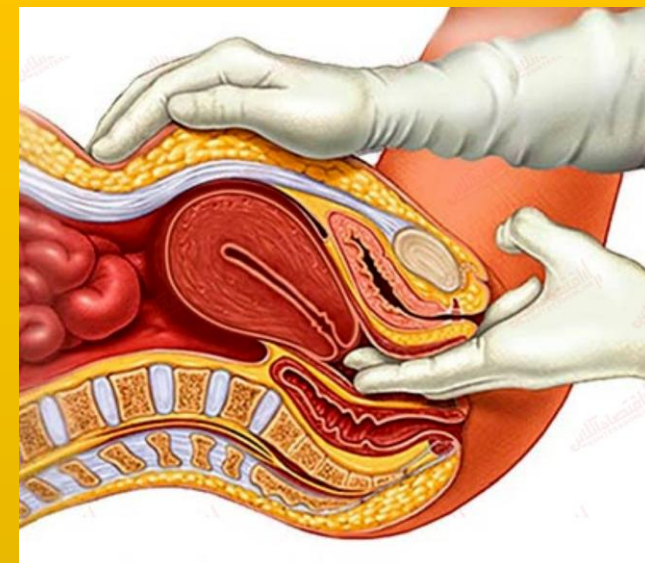
پیشگیری و مدیریت اولیه آتومی رحم مستلزم مدیریت فعال مرحله سوم زایمان است. این فرایند شامل انجام ماساژ رحم توسط پزشک است در حالی که به آرامی انتهای بند ناف را می کشد تا کل جفت از دیواره های رحم جدا شود. ماساژ رحم همچنین می تواند به تقویت انقباضات قوی تر کمک کند و خون باقی مانده را از رحم خارج کند.

علاوه بر این، ممکن است دارو برای بهبود تونوس رحم و القای انقباضات رحمی تجویز شود. علاوه بر ماساژ رحم پس از زایمان، پزشک ممکن است از چندین دارو برای کمک به انقباض رحم استفاده کند. این داروها عبارت هستند از:

- اکسی توسین مصنوعی. (Pitocin)
- متیل ارگونووین. (Methergine)
- پروستاگلاندین ها مانند ۱۵-متیل - پروستاگلاندین PGF2 (Hemabate)، میزوپروستول (Cytotec) یا دینوپروستون. (Prostin E2)
- آلکالوئیدهای ارگوت مانند ارگومتین.

آتومی رحم چگونه تشخیص داده می شود؟

آتومی رحم معمولاً در معاینه فیزیکی بلافاصله پس از زایمان تشخیص داده می شود. پس از زایمان سزارین، معاینه برای بررسی صدای رحم معمولاً شامل لمس مستقیم رحم است. پس از زایمان واژینال، بدنه رحم را می توان از طریق معاینه غیرمستقیم و دو دستی ارزیابی کرد، که در آن پزشک معمولاً یک دست خود را روی شکم قرار می دهد و در عین حال معاینه واژینال را نیز انجام می دهد (انگشتان دست دیگر در داخل واژن قرار دارد). علاوه بر این، برخی از پزشکان ممکن است اسفنج ها یا پدهای مورد استفاده برای جذب خون را وزن یا رش کنند تا میزان خون از دست رفته را محاسبه کنند.

آتومی رحم

آتونی رحم به عدم انقباض کافی رحم در حین و بعد از زایمان اشاره دارد. این می‌تواند در هر دو زایمان طبیعی و سزارین رخ دهد. آتونی رحم زمانی اتفاق می‌افتد که رحم در حین یا بعد از زایمان به درستی منقبض یا سفت نشود. آتونی رحم یا ضعف رحم یک عارضه جدی است که می‌تواند باعث از دست دادن خون، تهدید کننده زندگی شود. آتونی رحم (یا تون عضلانی رحم) رحمی را توصیف می‌کند که نرم یا فاقد تون است.

رحم از نظر تشریحی به ۳ ناحیه تقسیم می‌شود. فوندوس (بالترین قسمت)، بدنه یا تنه (قسمت اصلی) و دهانه رحم یا سرویکس (قسمت پایین). (دیواره رحم از سه لایه تشکیل شده است: پریمتریوم (خارجی)، میومتر (وسط) و آندومتر (داخلی)).

پس از زایمان، عضلات رحمی میومتر (لایه وسطی) معمولاً به منقبض شدن ادامه می‌دهند تا خونریزی از شریان‌های ماریپیچی را که خون آندومتر را تامین می‌کنند، متوقف کنند. این انقباضات رحمی به طور مکانیکی جریان خون را کاهش می‌دهد و در نتیجه احتمال انعقاد یا لخته شدن خون را افزایش می‌دهد که می‌تواند به جلوگیری از خونریزی پس از زایمان (یعنی خونریزی شدید پس از زایمان) کمک کند.

اگر رحم بعد از تولد منقبض نشود چه اتفاقی می‌افتد؟

وقتی ماهیچه‌های رحم پس از زایمان منقبض نمی‌شوند، زائو در معرض خطر از دست دادن بیش از حد خون است. پس از زایمان، رگ‌های خونی در رحم باز می‌شوند تا جفت از دیواره رحم جدا شود. انقباضات به بسته شدن رگ‌های خونی کمک می‌کند. وقتی ماهیچه‌ها به اندازه کافی فشرده نمی‌شوند، خون آزادانه جریان می‌یابد و در معرض خطر خونریزی شدید هستید. این یک اورژانس پزشکی است زیرا می‌تواند تهدید کننده زندگی باشد.

عوامل خطر آتونی رحم چیست؟

آتونی رحم دارای چندین عامل خطر است. این عوامل می‌توانند از انقباض رحم پس از زایمان جلوگیری کنند:

- اولین فرزند خانم باردار بوده است و یا بیش از پنج بچه داشته است.
- بارداری دوقلو، سه قلو و چندقلویی.
- مادر بیشتر از ۳۵ سال دارد.
- مایع آمنیوتیک بیش از حد (پلی هیدرآمنیوس) وجود دارد.
- شاخص توده بدنی (BMI) ۴۰ یا بالاتر و سابقه خونریزی‌های قبلی پس از زایمان نیز از عوامل خطر هستند.

علت آتونی رحم چیست؟

آتونی رحم به دلیل ناتوانی میومتر در انقباض کافی در پاسخ به اکسی توسین، هورمونی که بدن قبل و در حین زایمان برای تحریک انقباضات رحم ترشح می‌کند، ایجاد می‌شود.

علائم و نشانه‌های آتونی رحم

علامت اصلی آتونی رحم، خونریزی پس از زایمان یا از دست دادن خون بیش از حد یا طولانی مدت پس از زایمان است. پزشک اکثر موارد آتونی رحم را بلافاصله پس از تولد کودک تشخیص می‌دهد. علاوه بر این، رحم پس از زایمان آرام، ضعیف و شل است. افراد نیز ممکن است درد را تجربه کنند، به خصوص در ناحیه کمر. سایر علائم اتونی رحم عبارت هستند از:

- فشار خون پایین
- ضربان قلب سریع
- احساس سرگیجه یا ضعف
- ظاهر رنگ پریده
- از دست دادن هوشیاری
- عدم توانایی ادرار کردن
- درد، به خصوص در ناحیه پشت